

skal være, og hvorledes de skulle lønnes. Der er henviset til et Regulativ, hvori dette skulde være optaget, og hvis den høitærede Finanzminister vil fremlægge dette Regulativ, falder forsaavidt disse Indvendinger bort, men det er ikke fremlagt. Ligeledes maa jeg med den ærede foregaaende Tale beklage, at der savnes Oplysninger t. Ex. om, hvor mange Personer dette Forslag kan komme tilgode, og det er ikke saa let at beregne. Det kan stille sig meget forskjelligt efter den Aldersklasse, i hvilken de indtrædende Interessenter befinde sig. Det vilde være meget oplysende, om man kunde faae at vide, hvor mange Tusinder Forslaget efter Beregningen vilde kunne komme tilgode, det kunde oplyses blot med et Par Tal. Fremdeles talte den høitærede Finanzminister om Forslagets vide og store Konsekvenser, at han var villig til at gaa langt, langt videre, end nu foreslaaet, men det vilde da være ønskeligt at faae at vide, hvor langt dette er, det vilde være ønskeligt at faae en lille Forestilling om, hvad det er, man har med at gjøre, thi det er meget vide Konsekvenser. Alene de finansielle Udgifter, der kan blive Tale om, er Summer, der t. Ex. er større end de extraordinære Forvarsudgifter, naar man vil føre Principet fuldt igjennem. Selvfølgelig vil langt fra alle de, der ere berettigede til at faae denne Hjælp, benytte den, men det havde dog nogen Interesse at kjende Begrændsningen for at danne sig en Forestilling om det Forhold eller Misforhold, der er tilstede mellem de tilstedebeværende Midler (o: de to Millioner) og hele det store Tal, som der her kan blive Tale om. Jeg vilde derfor have ønsket, at saadanne Oplysninger havde været tilstede i Motiverne, og jeg tillader mig derfor at henstille til den høitærede Finanzminister, om han ikke vilde forelægge disse Oplysninger, som jeg forudsætter, han har ved Haanden. Man kunde ganske vist selv foretage Beregningen, men den vil være temmelig indviklet, naar man skal gjøre den nogenlunde rigtig. Ligeledes beklager jeg, at der f. Ex. ikke findes Oplysninger om Størrelsen af de Præmier, som skulle erlægges. Der findes kun et eneste Exempel paa, hvad der skal erlægges ved det attende Aar, men det er kun et enkelt maaske forholdsvis sjældent Tilfælde. Det kunde være af stor Interesse at vide, hvad der skulde erlægges af senere Aldersklasser, og hvad der skulde erlægges, naar Præmien ikke blev erlagt ugentligt eller hverdagsligt, men ved Kapitalindskud. Det er Oplysninger, som den ærede Finanzminister med største Lethed, antager jeg, havde kunnet forelægge, saa det undrer mig, at han ikke har ladet dem følge

med, og at denne vigtige Sag ikke er saaledes oplyst, som den høitærede Finanzminister med Lethed maatte have kunnet gjøre det. Med Hensyn til Administrationsudgifterne er der en Bestemmelse om, at de skulle fastsættes ved de aarlige Finantslove. Ja, det er meget godt, men det forekommer mig dog, at det vilde have været ønskeligt, ja jeg vil sige nødvendigt, om der nu fandtes en Calcule, et Overslag over, hvilke Summer der var Tale om, og hvorledes man havde tænkt sig Administrationen ordnet. Det kan ikke nytte, at vi nu vedtage Forslaget i god Tro paa, at Administrationen let lader sig ordne for en mindre Sum, og der saa om et Aar kommer et Finantslovsforslag, der viser, at Administrationen bliver saa enorm kostbar og vanskelig, saa sidde vi ubehageligt i det. Vi have vedtaget dette Forslag, men naar vi komme til Gjennemførelsen deraf paa Finantsloven, vil det maaske vise sig, at vi ikke ville kunne gennemføre det Forslag, vi havde vedtaget, saa det forekommer mig dog, at det vilde være ønskeligt, om vi allerede nu havde faaet forelagt en Slags Antydning af, Calcule over, hvorledes man havde tænkt sig Administrationen ordnet. Alt dette er imidlertid kun mindre væsentlige Indvendinger, og Indvendinger, som den høitærede Finanzminister med stor Lethed vilde kunne imødegaaa ved i sit Foredrag at efterkomme de forskjellige Ønsker og afhjælpe de forskjellige Savn og Mangler, jeg fremhævede, og jeg skal derfor ikke videre dvæle derved. Hvad nu Sagens Realitet angaar, ville ærede Medlemmer let se ved Gjennemlæsning af det foreliggende Forslag, at det egentlig falder i to Afsnit. Der er dels en Sparekasse og dels en Alderdomsforsørgelsesanstalt. Der er en Statssparekasse, hvori opsamles de Midler, som der er Brug for paa en særegen Maade, og saa er der en Alderdomsforsørgelsesanstalt for Interessenter, der ere 55 Aar og derover. Jeg skal altsaa dele min Underjøgelse, som jeg skal fremsætte i al Korthed, i to Afsnit. Hvad nu først Sparekassen angaar, saa er der ved den, som det forekommer mig, forskjellige Mangler. Der er for det Første den Bestemmelse, at naar den Vedkommende har indskudt Noget i Sparekassen, kan han ikke tage det ud. Den fandtes ikke tidligere, f. Ex. i Arbejderkommissionens Forslag. Der var ialtsald i Kommissionen Majoritet for den Mening, at Vedkommende burde kunne tage Indskuddene ud igjen, og det forekommer mig ogsaa, at det er rigtigt. Det er jo klart, at for en simpel Arbejder er det, at kunne disponere over en saadan Sum, han har opsparet, i mange Tilfælde af allerstørste Be-